

"Speelmaatjes"

Op Moederdag waren mijn vrouw en ik uitgenodigd bij onze zoon en zijn vriendin. Tevens waren onze dochter, haar man en hun dochtertje (ons kleindochtertje dus) van zes jaar te gast.

Het klikt goed onderling en in principe zijn dit altijd gezellige bezoeken. Wel vroegen we ons af hoe de kleine Kyanne zich zou vermaken als eenling tussen zes volwassenen.

Nu hadden onze zoon en zijn vriendin sinds een week een jong poesje in huis, Ted genaamd. Meteen bleek dat onze zorg over het vermaak van Kyanne, dankzij dit levende speelgoed, volledig overbodig was geweest

Zo te zien was het speelgenot wederzijds, want voortdurend zochten ze elkaar op. Acties als rennen naar een weggeworpen speeltje, achter een voortgetrokken touwtje aan briesen, vanuit een sluiphouding met een sprong bovenop een (speelse) prooi enz. waren talloos. Dan weer in een kartonnen doos kruipen of bedekt met een doek opspringen om de lap te verwijderen.

Kortom alles wat in fantasie voorhanden was, werd uitgetoond.

Het was zelfs zo dat wij ons regelmatig vermaakten bij de getoonde taferelen.

Dit spel ging van drie uur tot aan etenstijd ononderbroken door.

Ik denk dat een dergelijk jong poesje één van de meest vermakelijke diertjes is in huiselijke sfeer. Hier speelde jong met jong op een spontane ongedwongen manier met elkaar.

De middag werd afgesloten met een heerlijke maaltijd, bereid door onze zoon en zijn vriendin. Zo was de Moederdag een dag van genoeg en niet alleen voor de moeders.

Voor de jeugd, was poeslief voor elkaar!

© mei 2010, Mijler, BasicPublishing.nl